

Jaaaaaa.....we nemen een hond ☺

Na jaren resoluut nee gezegd te hebben gaat het er toch van komen. We nemen een hond.

Nu de kogel dan toch eindelijk door kerk is dient de volgende vraag zich aan, wat voor een hond. Nou daar waren wij snel over uit....groot, lief, betrouwbaar en een hond die relaxed is...zo'n echte gezinshond. EEN LABRADOR!!

Mijn fantasie sloeg al op hol...als triatleet zag ik al voor mij hoe onze hond mee zou gaan met lopen en met zwemmen. Lange wandelingen op het strand, heerlijk ik zag het al helemaal zitten.

Maar voordat we op zoek zijn gegaan naar een goede betrouwbare fokker wilde ik toch echt weten of het allemaal wel paste binnen ons toch o zo drukke leven. Ons gezin bestaat uit mijzelf, Jack mijn man en Thijmen onze zoon van 14 jaar.

En o'ja wij werken beide fulltime....zij het heel flexibel maar toch! Dus heb ik over een periode van 2 maanden een agenda bijgehouden... de zogenaamde prikklok! Hoe laat ga je weg en hoe laat kom je erin, welke afspraken heb je in de avond en hoe vaak zijn we op (business) reis.

Na 2 maanden was de conclusie dat we veel thuis zijn en overlap hebben met elkaar doordat we zo flexibel werken. Maar flexibel zijn heeft ook zo zijn nadelen...en dat is regelmaat!!! Dus met betrekking tot regelmaat voor onze toekomstige hond zijn we opzoek gegaan naar een flexibele oppas.

En dan opzoek naar een betrouwbare fokker en na heel wat speurwerk kwam ik uit bij van Meinweg, die mijn hart gestolen heeft overigens.

Onze eerste kennismaking was tijdens een terugkomdag van labradors afkomstig van Van Meinweg labradors tussen 1 en 3 jaar geloof ik! Ik kan niet anders zeggen dan.....overwhelming! Blaffen, trekken, stuiten, en ook GROOT#labradorDiesel.

Ze zijn wel heel erg enthousiast hé zeg ik tegen mijn man. Ja, komt vast door de hoeveelheid! Wij vragen aan de eigenaren van de jongere honden hoe het gaat? Steevast was het antwoord leuk maar tis wel werken hoor!

Tja over werken gesproken....ik hoor daar dus iedereen over. Ohh leuk een pup maar het is wel werken hoor. Ja, hallo ik hoor jullie wel maar wat is dat dan werken?? Is dat 6 x eruit voor een plasje, gebroken nachten, commando's aanleren, bench training....wat is dan werken????

Wij hebben een klein jaar de tijd gehad om ons voor te bereiden op Joep. Roep maar een titel van een boek en ik trek het voor je uit de kast. Gil maar een youtube filmpje en het is te vinden in mijn favorieten of ik heb een abonnement. Vrienden met honden heb ik het hemd van het lijf gevraagd hoe is het, wat kan ik verwachten, wat vonden jullie lastig, wat had je anders gedaan en niet onbelangrijk wat vinden jullie er zo leuk aan? Tja toch even checken of mijn wellicht iets te idyllisch wat over geromantiseerd beeld klopt.

Wat nog steeds echoot in mijn hoofd is dat een hond zwart wit denkt! Laat je iets toe dan is het voor altijd! Okay....dat klinkt definitief en geeft geen ruimte tot flexibiliteit waar ik juist zo van houd. En deze..."wees consequent" heb ik ook vele malen gehoord. Nu is dat laatste voor mij gelukkig geen probleem.

Deze gesprekken hebben wel gemaakt dat ik nadacht over hoe ik Joep graag zie wanneer hij volwassen is. Een gezellig lieve hond die ik overal naar toe kan nemen en heerlijk los kan lopen zonder probleem! Dus...

- niet trekken
- niet opspringen
- Alleen met andere honden spelen als jij denkt dat het kan (spelen is niet altijd spelen)
- niet naar de 2 verdieping in huis
- niet op de bank
- niet bedelen
- niet slapen op onze slaapkamer
- je pup niet door iedereen zomaar laten aaien (later als hij 35 kilo weegt vinden de mensen hem niet meer zo leuk)
- en met 4 maanden hebben we ook besloten dat de keuken verboden terrein is.

Dit lijstje gaat overigens alleen maar werken wanneer de hele familie op een lijn zit. Na het opdreunen van bovenstaand lijstje aan mijn man en zoon was hun conclusie "Joep mag helemaal niets"! En dan met name het niet op de bank mogen liggen en niet mee naar boven mogen naar de slaapkamer van mijn zoon was een heikel punt. We hebben hier heel wat discussie over gehad, zelfs tot het moment dat Joep zou komen zaten wij op deze 2 punten niet op 1 lijn.

17 april 2016 het nestje is geboren ☺

Wat een feest alles is goed gegaan en wat super fijn dat Carine haar deur 24/7 heeft openstaan. Weekend na weekend staan we voor de deur om de puppen te bekijken. Voor mij een bijzondere en hele belangrijke periode om een band op te bouwen met de pup zover dat kan. Maar ook om te zien hoe het eraan toe gaat. Ik vind ze geweldig maar kon mij zo niet voorstellen dan een van deze pups over 8 weken bij ons in huis zou komen. En welke gaat het worden? Onze wens was een zwarte reu.

Maar met 2 gele reutjes in het nest was de vraag of we wel een gele willen? Ja....natuurlijk! Kleur mag voor mij uiteindelijk niet leidend zijn. Dus ja we krijgen een gele REU, hoe leuk!! En als gloednieuwe toekomstige hondeneigenaren wilde we ook graag als het enigszins kan een "rustige makkelijke gezinshond". Ook al hebben wij de eerste voorkeur wat ben ik blij geweest dat Carine leidend is gebleven hierin. We hebben de keuze uit het groene halsbandje of de Nederlandse vlag! Ik ben volledig gevallen voor groen. Maar Jack en Thijmen zijn gevallen voor de Nederlandse vlag.....Tja en nu??

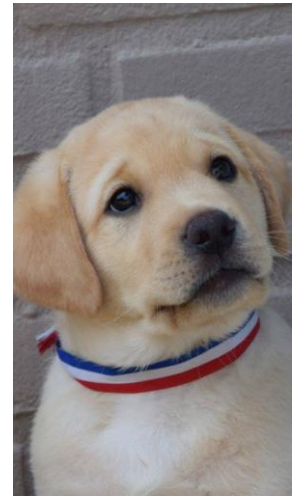
Op basis van de bezoeken , alle filmpjes en foto's die Carine heeft gestuurd hebben we met zijn allen besloten om voor de Nederlandse vlag te gaan. YOEHOOEEE!! Deze oogt het gemakkelijkst en uit de puppytest komt Joep eruit als een makkelijk hondje, een echt gezinshond. Nou dat kan ik wel gebruiken als nieuwe hondeneigenaar.

Het thuis front is geregeld... verzekering check, bench check, vetbed, voerbakken, vloerkleden, puppycursus, puppy riem, borstel, nagelschaartje, appelazijn, oppas check, check check check en nog eens check. Tis een soort nesteldrang maar dan net ff anders.

De grote dag – 11 juni

Hup vroeg in de auto op weg naar JOEP! Zo spannend, zolang naar uitgekeken en nog maar een paar uur en dan is het zover.

Hellup...kan ik dit wel...onzeker! Het stemmetje dat op en af daar is gedurende het afgelopen jaar! Vind ik het echt zo leuk als ik denk dat het is. En daar kan ik iedere keer weer gelukkig ja op zeggen. Alleen een foto of een filmpje laat mij al smelten dus Joep vasthouden is een feestje. Maar toch dat verdraaide stemmetje dat zegt; het is heel leuk maar wacht maar af.

En dan heb je “zomaar” ineens dat hele lieve kleine gele bolletje wol met 2 lab-oren, bruine oogjes, 4 poten en een staart in je handen en neem je het mee naar huis...naar huis! Uhh moet Joep gedurende de 2 uur durende autorit poepen of plassen en o’ja wagenziek is vooral wanneer hij achterin zit dus dat doen we maar niet en moet hij drinken of eten of weet ik veel, wat moet een pup eigenlijk allemaal. Serieus alle vergaarde kennis is als sneeuw voor de zon verdwenen.

De autorit.

Ach arme Joep, zomaar weggerukt uit je nest. Dag veiligheid, dag mama Pip, dag broertje en zusjes, dag Carine! Hallo Den Haag, Hallo Casa van ’t Oosten! Hallo nieuwe Roedel.

Blaffen, piepen, springen.....serieus paniek. Joep heeft het niet zo naar zijn zin bij ons in de auto en dat is een understatement! Carine gaf aan; zet Joep voor je op de grond daar wordt hij wel rustig van....maar Joep wordt momenteel nergens rustig van, Joep probeert uit alle macht weg te komen. Ik probeer Joep te kalmeren door hem te aaien en rustig tegen hem te praten. Maar dat heeft duidelijk geen effect. Uiteindelijk overwint de vermoeidheid het van de onrust en paniek en ligt Joep op de grond tussen mijn benen te slapen. Onze terugrit was op zijn zachtst

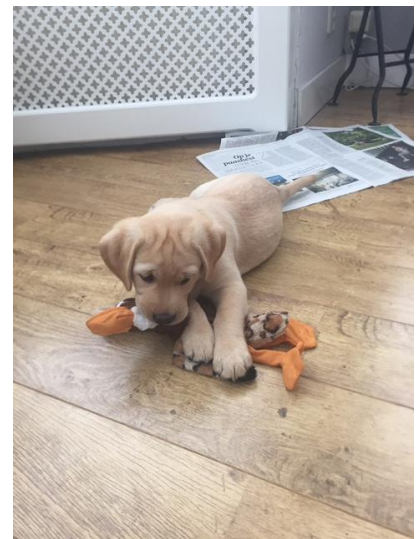
gezegd enerverend maar bovenal heel zielig. Ik wilde Joep alleen maar troosten. En Joep wilde alleen maar terug naar zijn familie.

Casa van 't Oosten

Een bevriende collega met 3 labradors zei mij als Joep binnenkomt moet je hem filmen. Het is zo leuk om te filmen wanneer je pup het huis leert kennen. En wat was dit een fijne tip. Ik kijk het nog vaak terug en elke keer weer vind ik het hartverwarmend om te zien. En bizar hoe hard ze groeien.

De eerste dag

Het hele gezin loopt achter Joep aan...Joep snuffelt, Joep rent, Joep duikt overal onder Joep plast en poept en `Joep bijt! JOEP BIJT.... YEP, Minor detail maar Labradors houden van bijten als ze pup zijn. In handen, broeken, sokken, tenen, meubels, kussens, kleden noem het maar en Joep heeft zijn tandjes er in gezet. Wij dragen speciale Joep outfits! Verfkleding maar dan met een twist.

Een pup is HEL...het is NIET LEUK en het is vooral heel HARD WERKEN!

Halleluja, waar ben ik in hemelsnaam aan begonnen.

Wat heb ik gemist in de voorbereiding. Hoe kan het dat Joep een impact heeft van een atoombom die zijn weerga niet kent. Jack en ik hebben elkaar die eerste weken regelmatig aangekeken met een blik “ is dit leuk?!”.

Het tig x buiten staan om te plassen is geen probleem maar Joep plast niet buiten! Het is spannend en nieuw dus wanneer wij naar binnen gaan en zodra wij Joep op de grond zetten dan start Joep met plassen of poepen. Dettol en groene zeep zijn mijn beste vrienden. Quote “ als je pup binnen plast til hem op en breng hem naar buiten want met het optillen ontstaat er een reflex en stopt het plassen” Nou misschien bij elke andere hond maar niet bij Joep! Til je hem op dan blijft Joep gewoon door plassen! Een originele heuse Joepfontein!! We hebben buiten op het terras een kunststof grasmatt gelegd waar Joep mag plassen en poepen. En naar mate de weken vorderen ging Joep steeds vaker buiten plassen en poepen en uiteindelijk alleen maar nog maar buiten voor de deur.

By the way, die grasmatt heb ik niet zelf verzonnen hoor.

De groepsapp Nestje Pip x Russel 2016

Carine heeft een groepsapp in het leven geroepen voor de puppeigenaren van het laatste nestje. Van de 7 puppen zijn er 6 die hier aan willen deelnemen. In de groep is werkelijk lief en leed gedeeld over onze puppen. Zij staan met raad en daad voor elkaar klaar met Carine als supervisor. Deze groepsapp is voor mij als nieuwe hondeneigenaar van onschatbare waarde dat is gaande weg wel gebleken. Ik heb heel wat keren getwijfeld aan mijzelf. Vooral de momenten dat het gedrag van Joep wat pittiger was en ik twijfelde of ik wel juist handelde. Op dat soort momenten was het heel fijn om te zien dat alle honden vergelijkbaar gedrag vertonen en dat het bij iedereen niet altijd even makkelijk is om dit gedrag in goede banen te leiden.

Benchtraining.....welk hoofdstuk heb ik gemist waar in beschreven staat dat er een sirene afgaat zodra je een pup leert kennismaken (opsluit) met zijn bench. En waar staat beschreven dat het heel moeilijk is om die sirene te negeren. Het is een soort van comfortabel blijven praten terwijl het brandalarm afgaat en je mag niet reageren. Sterker nog je moet het negeren, door te blijven praten en zo nu en dan wat heen en weer wandelen. Joep raakt door de bewegingen afgeleid en houdt dan op met loeien. Ja voor even want zodra je weer stil staat of zit dan slaat de sirene aan.

Als ik erop terug kijk dan is de benchtraining bij Joep eigenlijk heel vlot gegaan. Elke keer was het protest korter en uiteindelijk heeft Joep zich over gegeven aan zijn bench en gaat hij nu op het commando "slapen" naar zijn bench. Het volhouden, negeren en

niet toegeven dat het zielig is maakt dat Joep zijn bench nu ziet als een fijn verblijf. Maar jeetje wat is het negeren een lastige opgave geweest.

Joep zijn bench staat bij ons in de woonkamer en niet in de slaapkamer. Daar hebben wij heel bewust voor gekozen. Dus ik heb de eerste 2 nachten beneden op de bank geslapen. En zo jong dat ze zijn.....snurken doen ze en hard ☺ Na 2 nachten ben ik naar mijn eigen bed gegaan. Joep heeft zich niet een keer gemeld s nachts en sliep van 11:30-6:00 uur door.

Commando's aanleren

Okay .... Daar ben ik goed in, tenslotte train ik dagelijks mensen dus uitleggen en mensen iets leren is mijn ding. Dus een pup leren van commando's is dus kat in het bakkie. En met mijn tig uur bekeken youtube filmpjes als basis wordt het helemaal appeltje eitje, easypeasy, doe ik even! Nou DUS NIET.....Ik ben begonnen met het commando "Nee", wel zo handig als Joep dat kent. Dus volgens de filmpjes ga ik stapsgewijs te werk en Joep doet het niet, wat?!.... Volgens het filmpje zou Joep het moet snappen. Echt niet...en nu! Ik heb een vriendinnetje die ook labradors heeft maar een appje gestuurd zij heeft mij een filmpje toegestuurd met haar eigen labs waarin ze laat zien hoe het moet. Dus ik ben daarmee aan de slag gegaan en met regelmatige oefenen en herhalen weet Joep goed wat nee betekent. Waar ik zelf tegen aan liep is dat Joep anders reageerde dan ik had verwacht en dat ik geduld moet hebben in het aanleren, hem de tijd geven om het kunnen leren. Ja dat is wel een dingetje....geduld! Dat woord staat gewoonweg niet in mijn woordenboek! In de mensenwereld kan mij dit opbreken dus laat staan in een hondenwereld .

Deze zelfde vriendin zei mij dat ik duidelijker moet communiceren en dan niet het volume maar helder communiceren in de handeling en dat moet synchroon lopen met de klank, kortom TIMING.

Een wijze les voor mij is dat een hond niet denkt als een mens!!! Dat ik moet denken in kleine stapjes. Met andere woorden, Joep begrijpt mijn taal niet en zal dat nooit gaan begrijpen. Joep kan wel klanken aanleren gekoppeld aan een handeling.

Wat ik overigens niet wist ondanks alle gelezen boeken en websites is dat een hond lichaamstaal (handeling) boven de klank verkiest. En een hele belangrijke waar ik echt op heb moeten oefenen naast geduld hebben is TIMING!

Je hoort baasjes hele gesprekken voeren met hun hond. Dat is uiteraard meer dan prima maar in de fase van aanleren moet ik de opdracht kort houden. Alleen de Naam + commando. Ook hier in huis heeft iedereen daar in moeten leren. De “Joep, niet doen” , “nee, dat mag niet, joep” Oh, Joep wat heb je nu gedaan” Joep laat los.” Allemaal opdrachten die Joep helemaal niet kent en niet snapt. Dus wanneer Joep een slipper in zijn bek had en ik zei Joep, niet doen laat los en ik er dan ook nog eens achteraan ging. Nou dan heb ik het dus mooi voor elkaar. Als eerste snapt Joep totaal niet wat ik zeg en ten tweede ga ik ook nog eens achter hem aan en dat maakt dat het een heel leuk spel is voor Joep. Kortom ik beloon hem onbewust voor zijn gedrag en dit gedrag zal hij dus gaan herhalen. Dus wanneer Joep iets pakt want niet mag mogen wij er in ieder geval niet achter aan. Dus heb ik iets wat veel interessanter is, namelijk ETEN! Joep doet zoals een lab behoort te doen alles voor voedsel, en laat dan automatisch het verboden item uit zijn bek vallen om het lekkers te kunnen krijgen. Als Joep nu (7mnd) iets pakt wat niet mag roep ik apport dan komt hij het verboden item terugbrengen en krijgt hij een beloning. Het eindresultaat is dat Joep eigenlijk niet omkijkt naar schoen of slippers.

WERKEN, WERKEN EN NOG EENS WERKEN!

Het hebben van een hond is werken, werken en nog eens werken. En ik heb het niet over de verzorgende taken zoals uitlaten, eten geven, structuur aanbrengen etc. Het is zijn taal spreken en je hond leren lezen. En met leren lezen is kijken naar zijn lichaamstaal en snappen wat er mee wordt bedoeld en er dan naar handelen, klinkt simpel maar voor mij was het verre van simpel.

Een mooi voorbeeld is het neerzetten van zijn etensbak waarbij Joep netjes moet leren wachten totdat hem gezegd wordt dat hij mag eten. Het leren wachten is dan de uitdaging. Volgens het filmpje houd je de pup met een hand tegen, totdat deze rustig blijft wachten. Als de pup dat laat zien krijgt de pup toestemming om te gaan eten. In het filmpje gaat het fantastisch.....In Casa van 't Oosten gaat Joep door het geluid voor zijn eten en is niet tegen te houden.

Joep geeft allerlei signalen af en zijn lichaamstaal is dus meer dan duidelijk alleen ik zie het niet en al had ik het gezien dan kan ik het niet lezen. Ik ben veel te veel bezig met wat nu? Ik sta letterlijk met open mond van verbazing naar hem te kijken en mij af te vragen hoe is dat nu mogelijk. En hoe ga ik het voor elkaar krijgen. Op moment dat dit zich

afspeelt is een vriend bij ons bezoek en die zegt; Oh Maris, ik doe het wel even voor. En zo geschiedde. Marcel pakt zijn voerbak en houdt deze ter hoogte van zijn kop en beweegt de voerbak richting staart. Joep volgt zijn voerbak en gaat dan automatisch zitten. Dat is het moment dat de bak naar de grond wordt gebracht. Zodra Joep uit de zit komt gaat de voerbak weer omhoog en weer richting staart totdat Joep weer gaat zitten. Labradors hebben binnen de snelheid van het licht door dat ze moeten blijven zitten totdat de voerbak op de grond staat eer ze mogen starten met eten. Nu met 7 maanden kan ik naar het toilet gaan of naar boven lopen. Joep zal niet eerder starten met eten eer het baasje het commando "Ja" heeft gegeven.

Oh wat is Joep relaxed!

Echt iedereen die bij ons op kraambezoek is geweest en zelf honden hebben roepen steevast...ohh wat is Joep relaxed!!! Carine zei het, de puppy test gaf het aan, mijn kraambezoek zegt het. Iedereen vindt Joep RELAXED behalve wij! Wij vinden het A-Relaxed. En snappen niet waarom iedereen Joep zo relaxed vindt. Nu maanden later zie ik heel duidelijk dat Joep wel degelijk relaxed was maar wij waren dat niet!

Vakantie

Omdat Joep nog geen 4 maanden oud is hebben we er voor gekozen in Nederland op vakantie te gaan. We gaan met zijn allen naar Limburg. We hebben een heerlijk huisje met een heerlijke lap grond erom heen. Waar Joep heerlijk zijn gang kan gaan. En dat heeft Joep dan ook gedaan. Zo heeft Joep op dag 1 de nieuwe bal van de burens lek gebeten, is hij bij de overburen achter de kinderen aangerend het huis binnen gestormd en heeft onderweg een sok weten mee te pikken. Bij de andere burens meerdere keren door de tuin heen geraasd. Wat op zich geen issue is behalve wanneer je burens van serene rust houden. Kortom familie van het t Oosten is gearriveerd.

Voor Joep is het een walhalla aan konijnenkeutels en loopt hij als een echte miereneter over het gras! Joep heeft in deze periode enorme kauwbehoefte in verband met het wisselen en krijgt daarom regelmatig een bullepees. Waarschijnlijk hebben de konijnenkeutels en de bullepezen geleid tot diarree en Joep is daar eigenlijk vrijwel de gehele vakantie mee belast, heel

zilig. We hebben de reis bench mee en Joep geeft heel goed aan wanneer er hoge nood is, voornamelijk s nachts. Dan begon Joep met piepen en blaffen en dan als een speer naar buiten om dan direct weer terug te keren naar zijn bench om verder te gaan slapen. In deze periode is Joep echt zindelijk geworden. Als wij binnen waren en Joep moest plassen of poepen dan ging Joep voor de deur staan, heel handig.

Joep heeft tijdens de vakantie heel goed geleerd (geconditioneerd) dat blaffen en piepen in de bench betekent dat hij uit de bench wordt gehaald! Dus toen wij eenmaal thuis waren was het zo zorgvuldig opgebouwde dagritme zo goed als weg. De nachten werden steeds korter en ons emmertje liep aardig vol. De laatste nacht startte Joep om 5 uur met blaffen en piepen. Wij zeiden tegen elkaar ; Nou hij zoekt het maar uit, blaf maar een eind weg. Maar zo werkte het voor mij dus helemaal niet. Uiteindelijk was ik volledig over de kook om 6:15 uur en ben ik naar beneden gestormd om Joep uit te laten. Ik was boos, heel erg gefrustreerd en het was voor mij heel duidelijk dit trek ik niet. Als er op dat moment iemand had gezegd zal ik Joep van je overnemen dan had ik het waarschijnlijk zo gedaan, ik was er zo ongelofelijk klaar mee.

Ik heb mij sporadisch zo machteloos gevoeld en tegelijkertijd zo boos gevoeld op mijzelf. Het kan toch niet waar zijn dat wij Joep niet kunnen opvoeden, dat wij niet weten hoe we met hem om moeten gaan. Met tranen in mijn ogen heb ik s middags aan de telefoon gezeten met mijn collega. Zowel de groepsapp als mijn collega gaf aan om een hele duidelijke NEE te geven op moment dat Joep gaat blaffen in de bench.

De eerste ochtend sloeg Joep rond 5:30 uur aan en ik naar beneden. Zijn bench heeft een hoes dus hij kan mij niet zien wel ruiken. En op moment dat hij aansloeg heb ik mijn hoofd laten zien en van onderuit de buik een NEE, laten horen. Het was eigenlijk meer een enorme brul! Joep schok zich rot en zat gelijk aan de andere kant van de bench, wat ik overigens weer zilig vond maar het was wel stil. En ik kon weer terug naar bed. Dit heeft 3 nachten geduurd en sindsdien blaft of piept Joep niet meer in de bench.

En waar staan we nu met onze 7 mnd oude Joep.

Terugkijkend naar de eerste 16 weken was ik vooral bang dat ik het in de basis verkeerd zou doen dat ik daardoor later geen leuke hond zou hebben. Ik was veel meer bezig met het goed doen dan van hem te genieten.

Na die 16 weken tijdens een training, zei een van de medecursisten dat onze puppies zich moeten gedragen als een volwassen hond en dat kan niet want ze zijn niet volwassen. En daar sloeg hij precies de spijker op zijn kop. Ik wilde dat mijn Joep zich als een volwassen hond gedroeg en dat is eigenlijk heel oneerlijk.

De “nee” onderuit de buik heeft ook heel veel rust gebracht. Het leek wel alsof Joep vanaf toen zijn bench echt accepteerde.

En wij zijn relaxed.....als er nu iets niet goed gaat jammer dan volgende keer beter.

Ik lees mijn hond nu, ik zie zijn gedrag en begrijp hem daardoor beter.

Joep komt uit een nest waar het werken in de lijn zit en dat klopt. Ondanks dat wij graag een gezinshond wilden is Joep zijn DNA werken. En dat blijkt heel duidelijk tijdens de jachttrainingen. Zijn focus, alertheid en ontwikkelde neus maakt dat hij echt graag uitgedaagd wilt worden. Niet fysiek maar juist mentaal.

Ik doe hem geen groter plezier dan zoekspelletjes met hem te doen in huis, buiten het kan overal.

Joep heeft mij een spiegel voor gehouden. En die heb ik niet zien aankomen. Alle emoties hebben de revue gepasseerd. En vele daarvan hebben met mijn eigen onmacht te maken gehad, frustratie, boos, blij, van intens verliefd tot hem het liefst achter het behang willen plakken. Had ik het willen missen nee zeker niet want het heeft mij heel veel opgeleverd deze lessen met Joep. Doe ik het de volgende keer anders, ja zeker dan ga ik eerder starten met genieten en een stuk relaxter zijn. Ik weet nu dat het gedrag tijdelijk is, het blaffen, bijten, alles van de grond eten, je kleding stuk bijten, het gaat voorbij. Ik ben best wel wat keren echt boos op Joep geweest en het heeft nul zin. Boos worden op een lab heeft een averechts effect. Dus met opspringen (wat nu bijna niet meer gebeurt) keren wij onze rug naar hem toe en negeren het. En dat vind Joep niet leuk dus gaat hij braaf zitten.

